

ОЛЕСЯ МАМЧИЧ

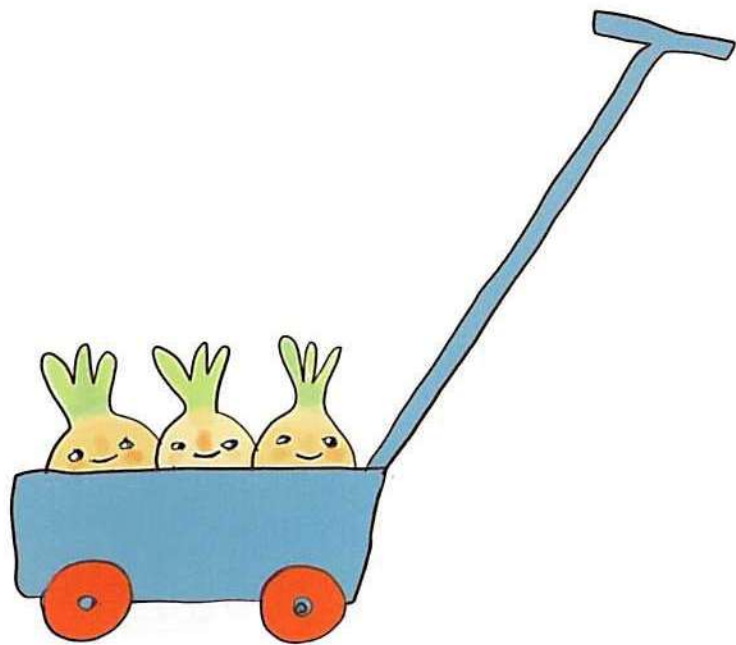

ЯК
ПРАВИЛЬНО
РЕВІТИ?

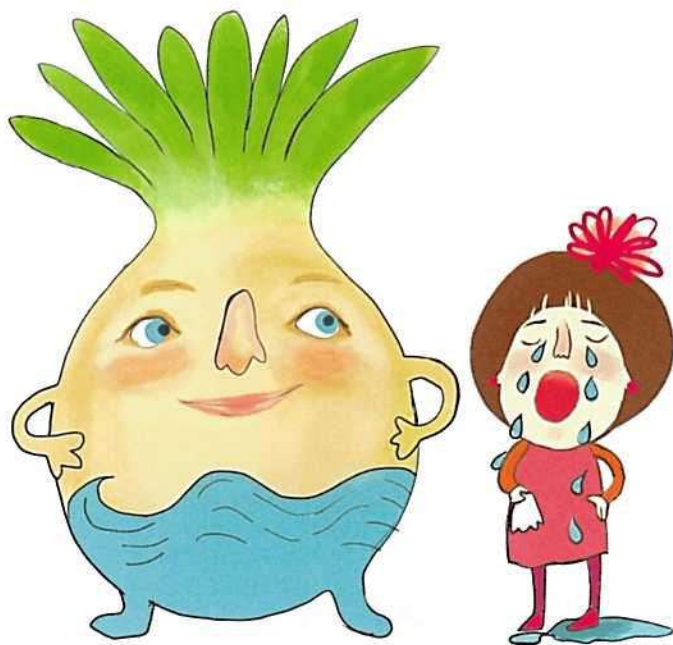
НАМАЛЮВАЛА
МАРІЧКА ТРУШКОВСЬКА

ОЛЕСЯ МАМЧИЧ
ЯК
ПРАВИЛЬНО
РЕВІТИ?

НАМАЛЮВАЛА
МАРІЧКА ТРУШКОВСЬКА

ЯК ПРАВИЛЬНО РЕВІТИ

Знають усі діти,
як потрібно ревіти.

Наприклад, шукаєш тата,
який щойно сів читати,
і кажеш стонадцять разів:
«Ох, я б цукерочку з'їв!»

Якщо ж узятись за маму,
то слід ревіти помалу:
годинки три, припустімо,
неголосно — та постійно.

Головне — зупинитися, поки
не взяла мама руки в боки.

Якщо ж перед вами бабуся,
то радити щось боюся:
одній достатньо й сльозини,
а в іншої прут з лозини.

А дід?
Поскиглити діду
ліпше після обіду,
коли він дрімає напів
і ще немає батьків.

На вулиці, де живу,
я найкраще реву!

Одне лиш не розберу:
як переревіти сестру.

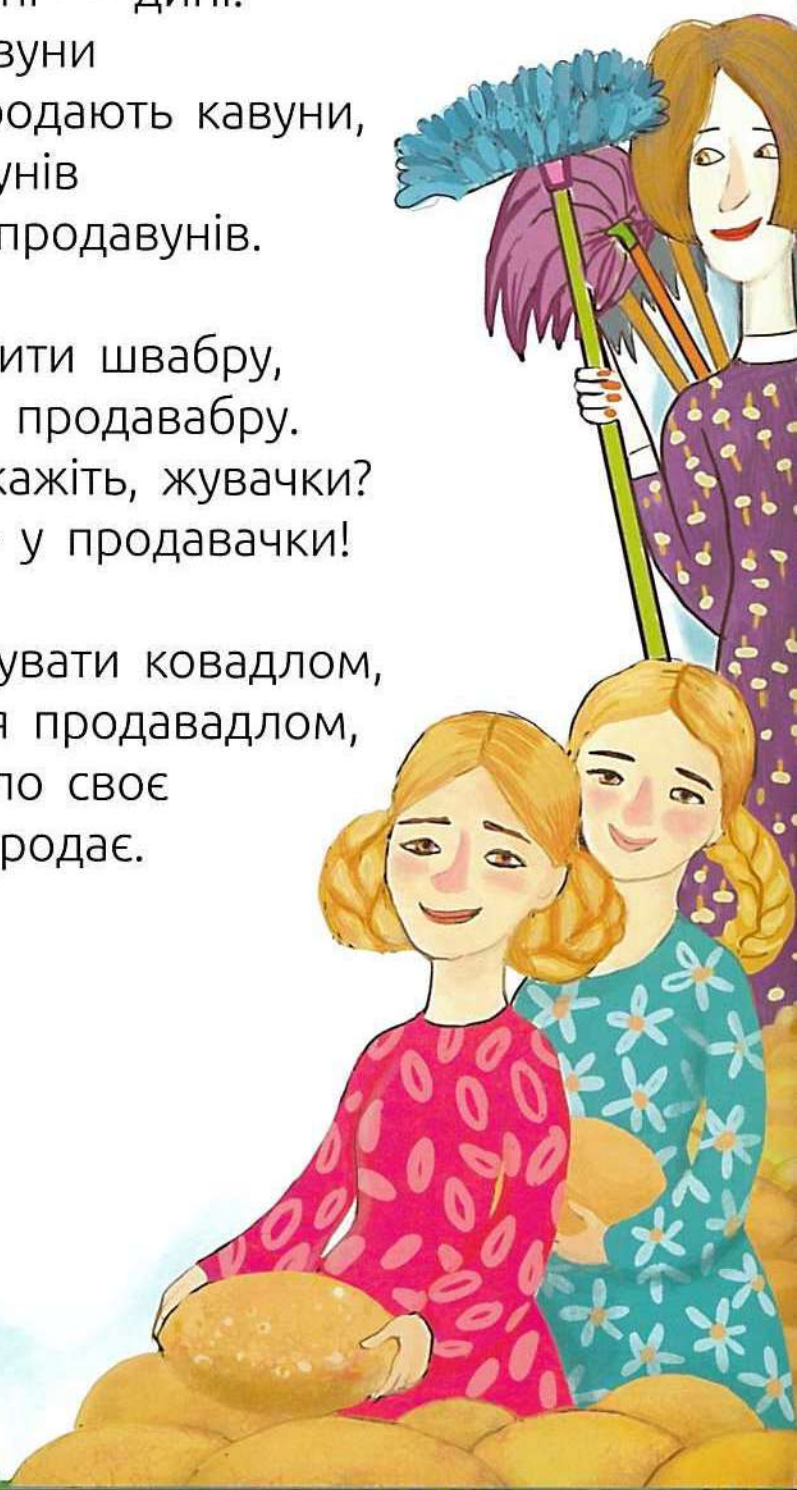
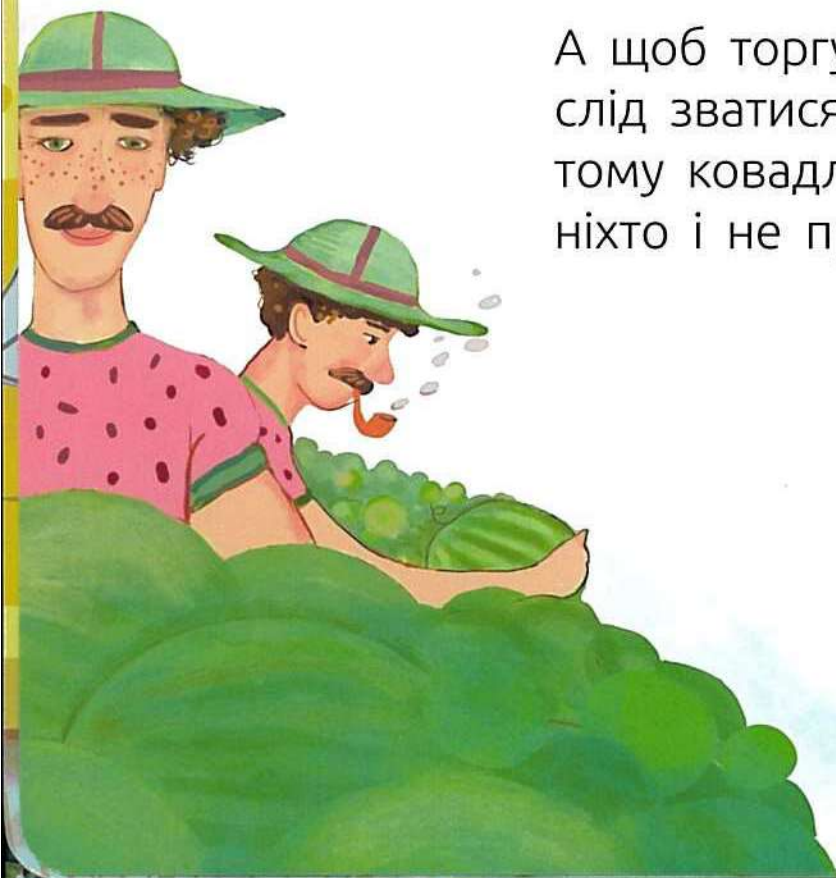

Ці продавці продають хлібці,
ті продавчині — дині.
А от продавуні
продають кавуни,
п'ятсот кавунів
у продавунів.

Аби прикупити швабру,
слід знайти продавабру.
А в кого, скажіть, жувачки?
Звісно ж — у продавачки!

А щоб торгувати ковадлом,
слід зватися продавадлом,
тому ковадло своє
ніхто і не продає.

ПРО СТРАХОВИСЬК

Одне страховисько мале —
це вже достатньо зле.

А два страховиська малі —
жахливо взагалі.

А три страховиська підряд —
хоч завертай назад.

Четвірко їх? Не зволікай,
до мами утікай!

Якщо ж їх п'ятеро
чи шість,
найбільше з них когось та з'їсть.

Тоді вже не вагайся:
бери і прокидайся.

ЗОМБІ

Ходить зомбі
по катакомбі.
Туп! Туп!
Гуп! Гуп!
Блискає його зуб.

Зомбі той геть не злий,
не бійся його, малий.

У зомбі є справжня хатка,
в ній лежить шоколадка,
а хто шоколад вживає,
той злим не буває.

Коли всі страхіття на світі
прийдуть лякати дітей,

коли всі діти на світі
злякаються тих страхіть,

коли прибіжать негайно
всі на світі мамі, —

між них найсміливіша
буде МАМА МОЯ!

Вона візьме мішок,
найбільший з усіх мішків,
і впіймає усіх страховиськ
і викине у смітник!

ПРО СХОЖЕ

У пані Левиці
і в пані Тигриці
браслет, як у пані Киці.

А в пана Бобра
у воді колиба
така ж, як у пана Риба.

КОЛИБА

А в пана Жирафа
блискуча шафа
така ж, як у пана Графа.

А в пані Принцеси
плаття зелене
таке ж,
як у пані Мене!

Якби я була королем
я б мала високий трон
сиділа б на ньому ногами метляла
вдягнувши одну з корон

якби я була вогнем
в каміні якби жила
я б знала яке із дерев смачне
а в котрім липка смола

якби я була хробак
в одному з яблук в саду
я б вигризла з яблука весь його смак
я гризла б доки впаду

хробак падає з дерева
коли усе догризе
вогонь лягає на черево
і по колоді повзе
король метляє ногами
аж поки беркицьнеться трон

а я собі весело дзенькаю
впавши
бо я — одна із корон!

Від Монако до Марокко
з козинаками морока:
ні в мароків, ні в монаків
не буває козинаків.
Хоч пройдеш багато кроків,
хоч зустрінеш сто мароків,
а потому сто монаків —
в них не буде козинаків.

«Звідкіля така морока?» —
запитали ми в марока.

Та марок примружив око
і утік в своє Марокко.

Зажурились україки —
і веленькі, і маликі,
та францук дає нам знаки:
кози вкрави козинаки!

Якось Аліна
розбила коліна,
потім ревіла
аж до Берліна.

Та від Берліна
і до Одеси
все геть загоїлось
у принцеси.

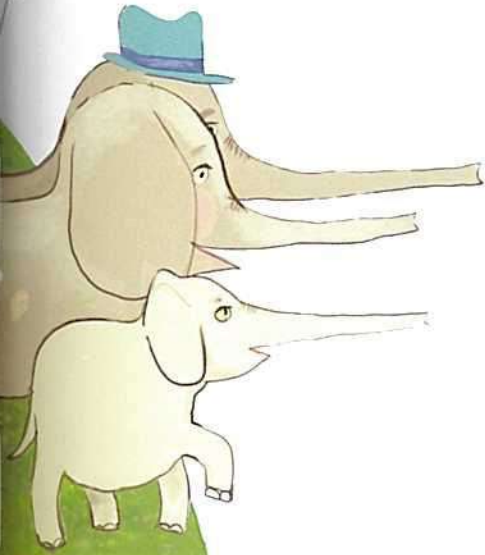
В носатої мами й носатого тата
дитина так само носата-носата.

Це значить, що в дуже вусатого тата
дитина народиться дуже вусата.

На маму з татū подивіться оту:
в її немовляток чудові татū!

До тата, високого майже до хмар,
біжить велетенський синочок-школяр.

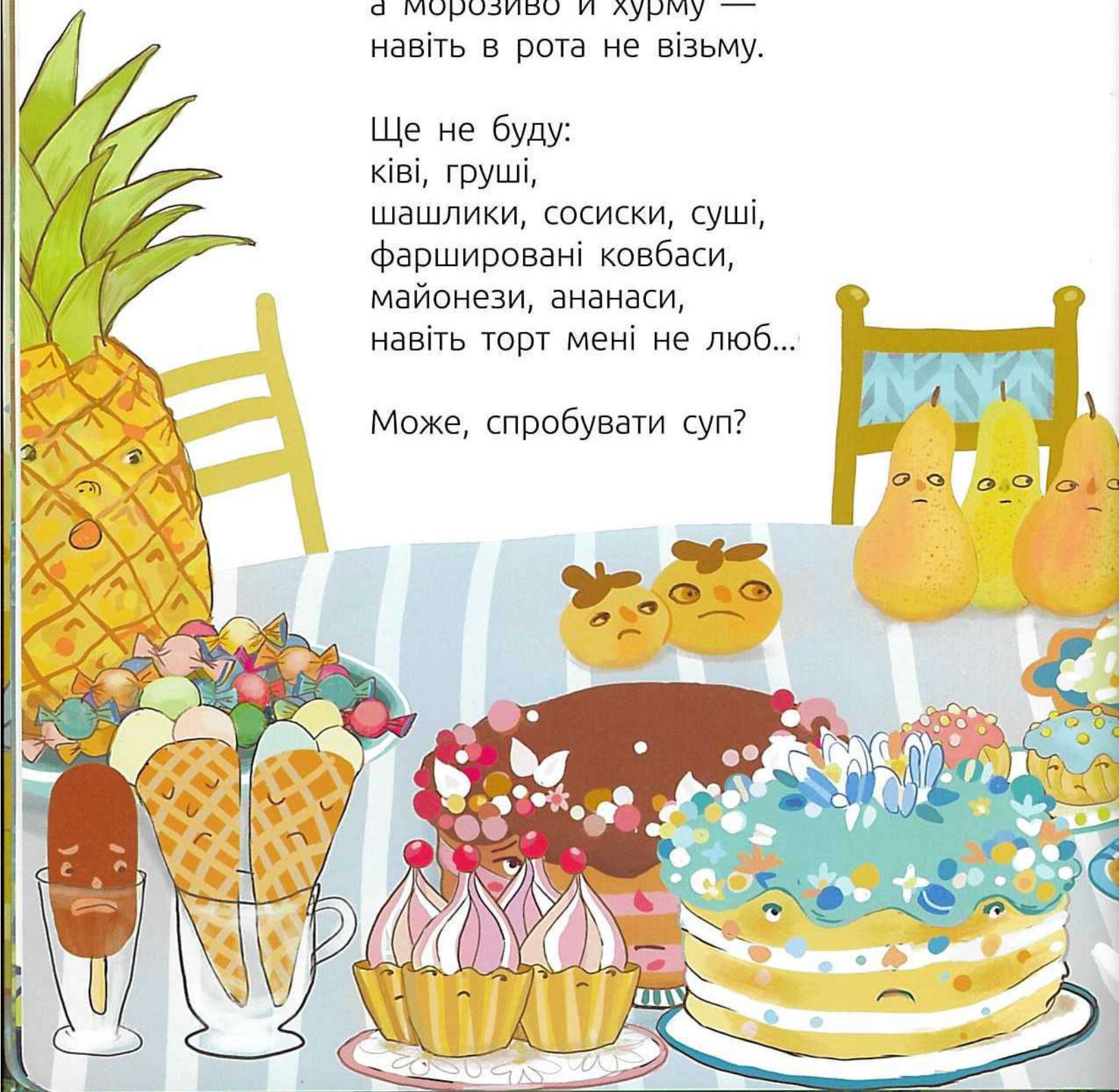
А в мене — такий реготливий татусь,
що я ще в животик у мами сміюсь!

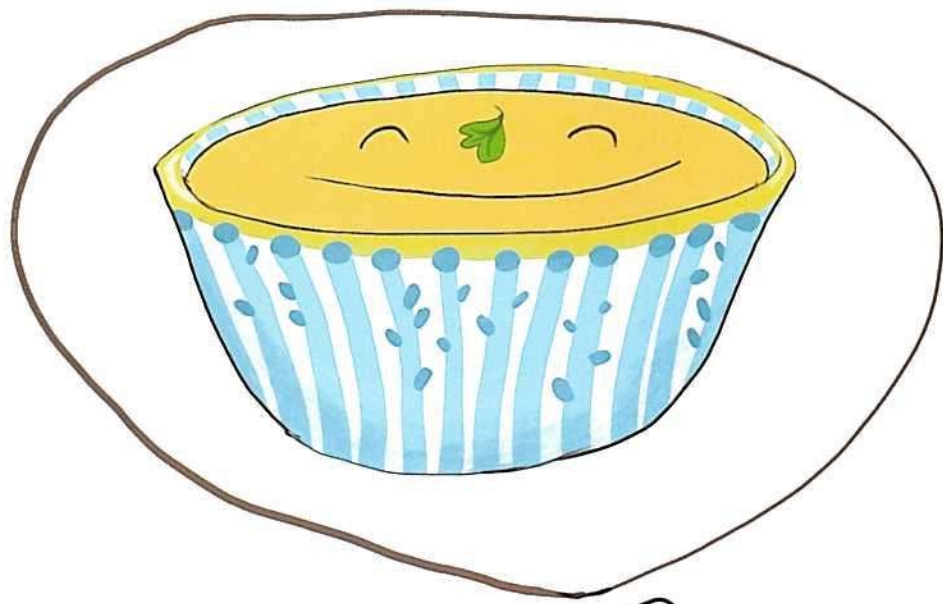

Все набридло, остогидло:
і цукерки, і повидло,
шоколадки, мармеладки,
пиріжки, млинці, оладки,
а морозиво й хурму —
навіть в рота не візьму.

Ще не буду:
ківі, груші,
шашлики, сосиски, суші,
фаршировані ковбаси,
майонези, ананаси,
навіть торт мені не люб...

Може, спробувати суп?

ПРО КРОТІВ

Я і ти —
ми кроти,
в нору можемо втекти,
якщо тут,
угорі,
буде гірше, ніж в норі.

Переважно нам,
кротам,
гірше тут,
а ліпше — там.

Та буває навпаки:
знизу
не-пе-ре-лив-ки!

Втім,
якщо полює кіт,
тут — не дуже,
там — як слід
(головне не переплутать,
в котрий бік зручніший світ).

Переважно ми,
крати,
розумніші, ніж коти —
устигаємо швиденько
звідси
шмигнути туди.

Там вже
нишком сиди:
підслуховуй сюди!

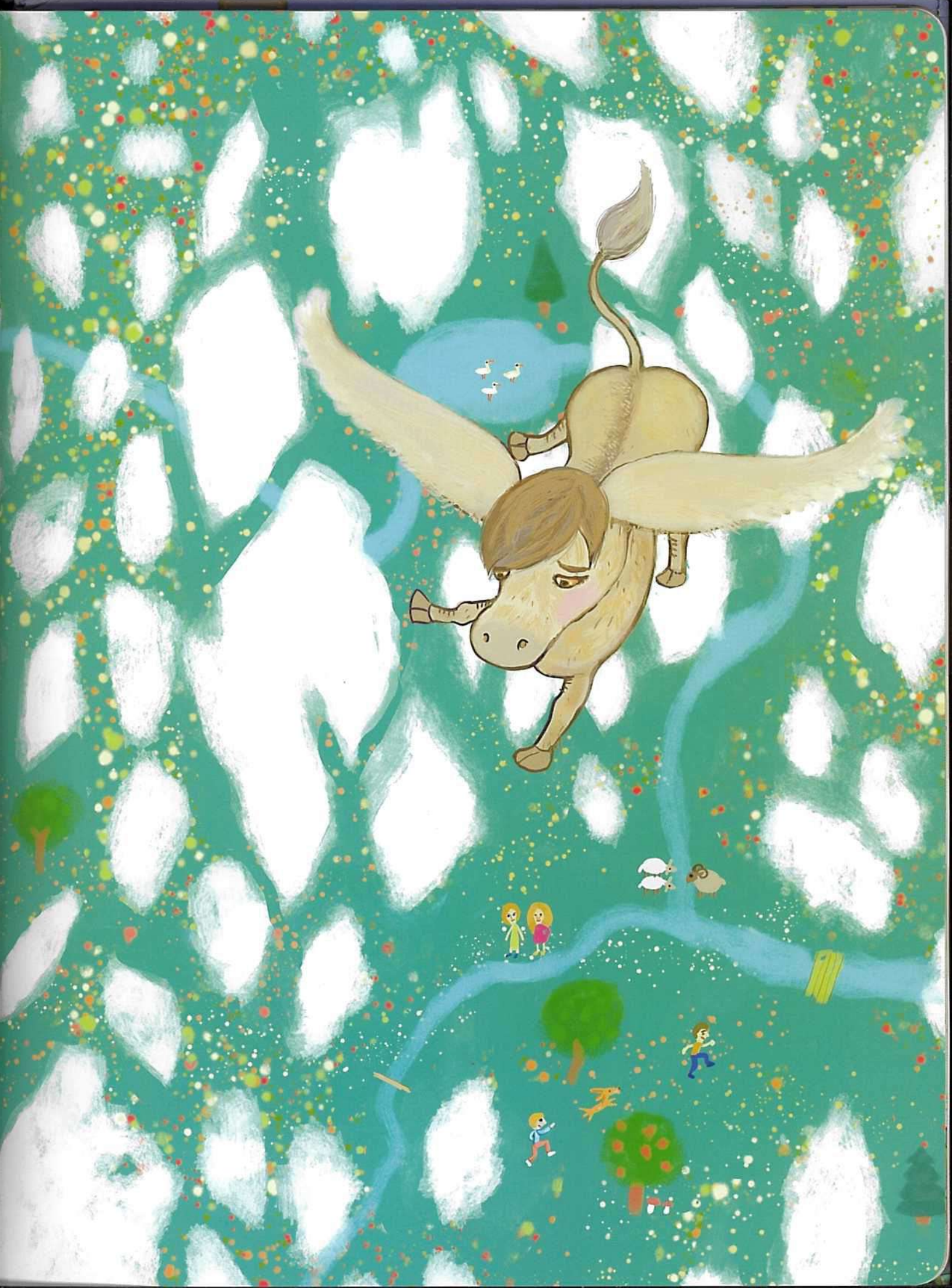
ЛЕТЮЧИЙ ВІСЛЮК

Летючий віслюк по небу летів,
вухами змахував, небом шурхотів.

А якщо когось унизу помічав —
він йому «Привіт!» із неба кричав.

Але віддаль з неба вниз неблизька,
на землі ніхто не почув віслючка.

Не на жарт образився віслючок
і летів вже далі без балачок.

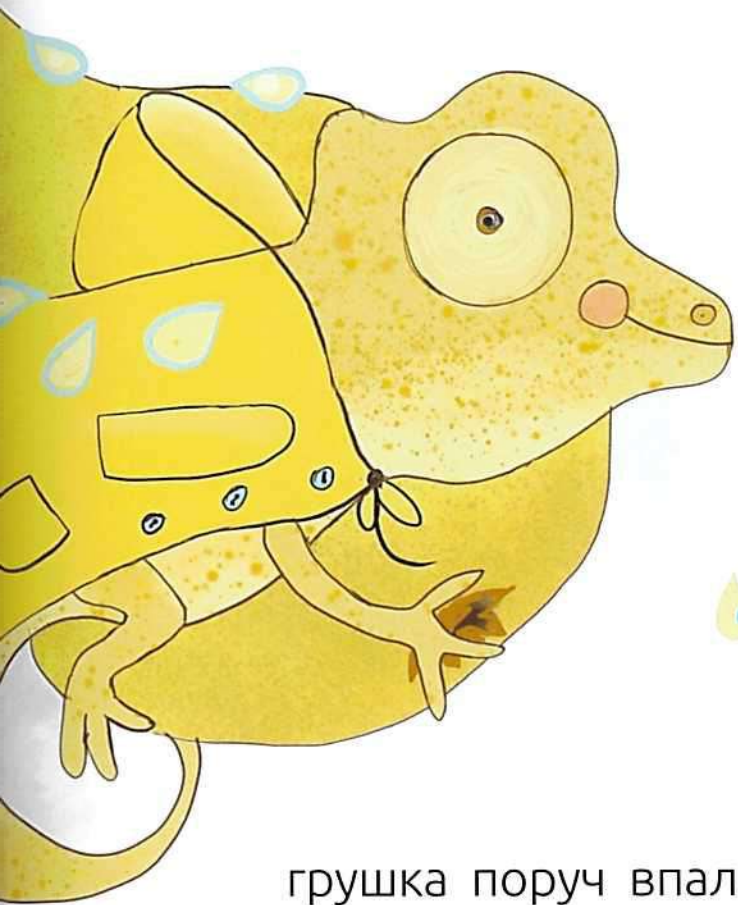

ХАМЕЛЕОН ПІД ДОЩЕМ

у хамелеона
курточка червона
червонястий дощик крапле
з кап-кап-капюшона

підійшов до клена —
вже вона й зелена
вже смарагдові краплини
сяють з одєжини

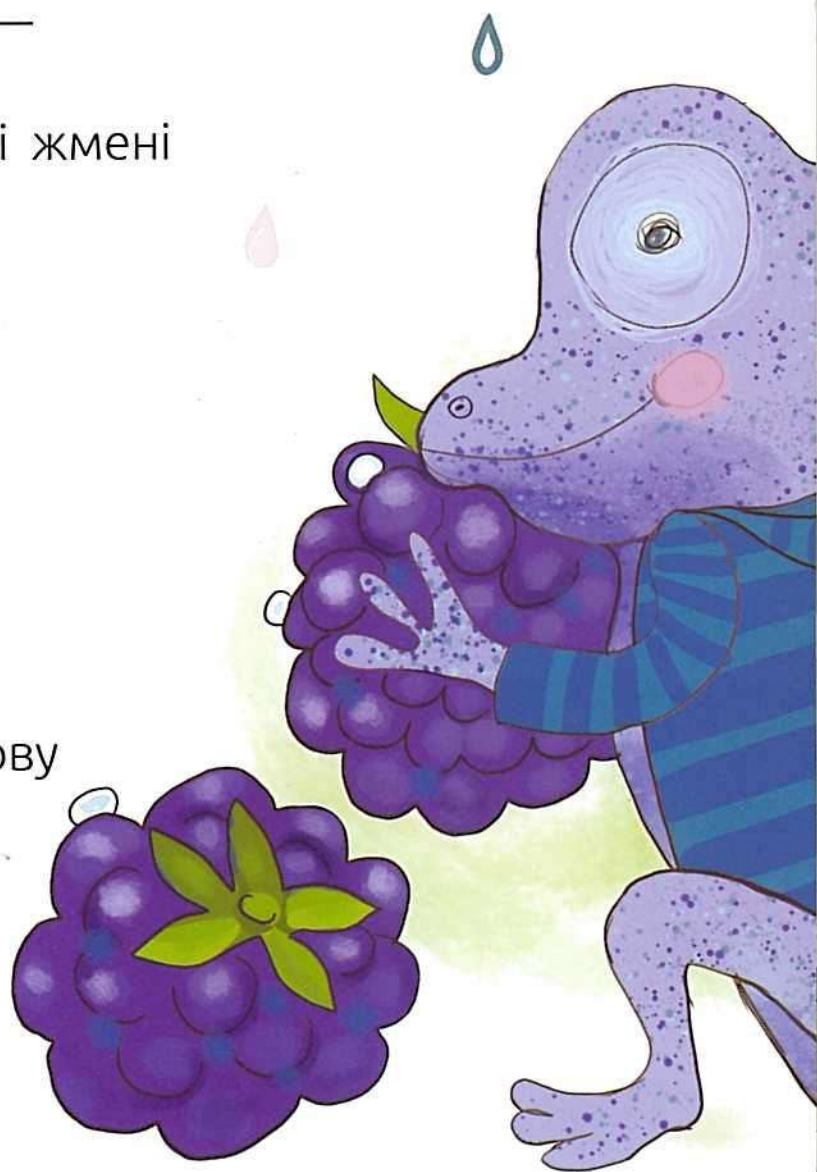

грушка поруч впала —
жовта куртка стала
жовтих крапель повні жмені
котяться в кишені

зашуміла злива —
от вона і сива
переждав в ожині —
вже й рукава сині

а як ніч настала
чорна куртка стала
зранку ж — дощ ізнову
лє на кольорову...

ВСІ ЗВУКИ СВІТУ

Всі звуки світу
прийшли у мій дім
гай гай гай гай!
Всі звуки світу
гай гай гай гай!
у мій маленький дім

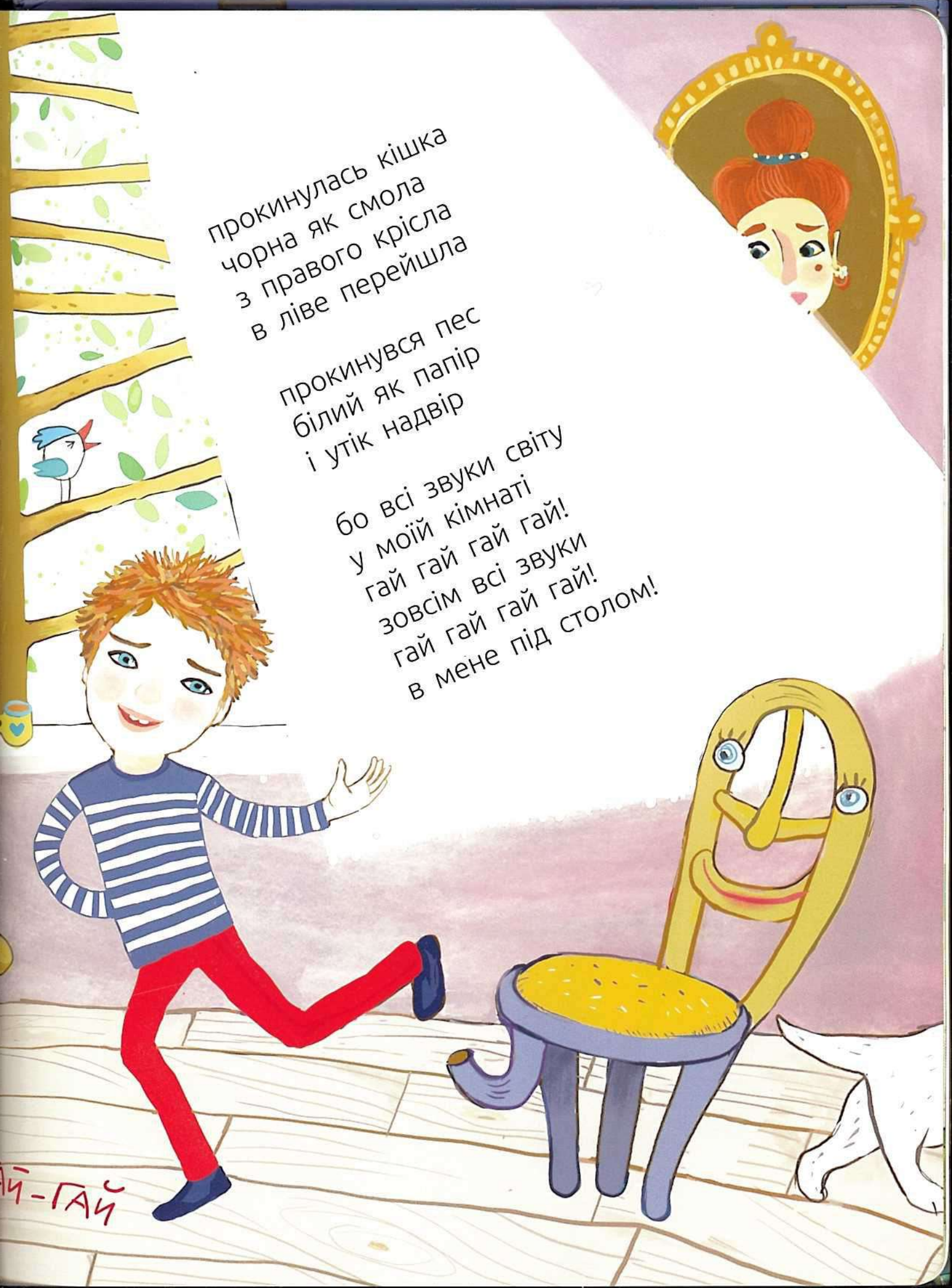
стіл прокрутився
на одній нозі
штори гойднулись
туди і сюди
гай гай гай гай!
всі звуки світу
гай гай гай гай!
одному мені

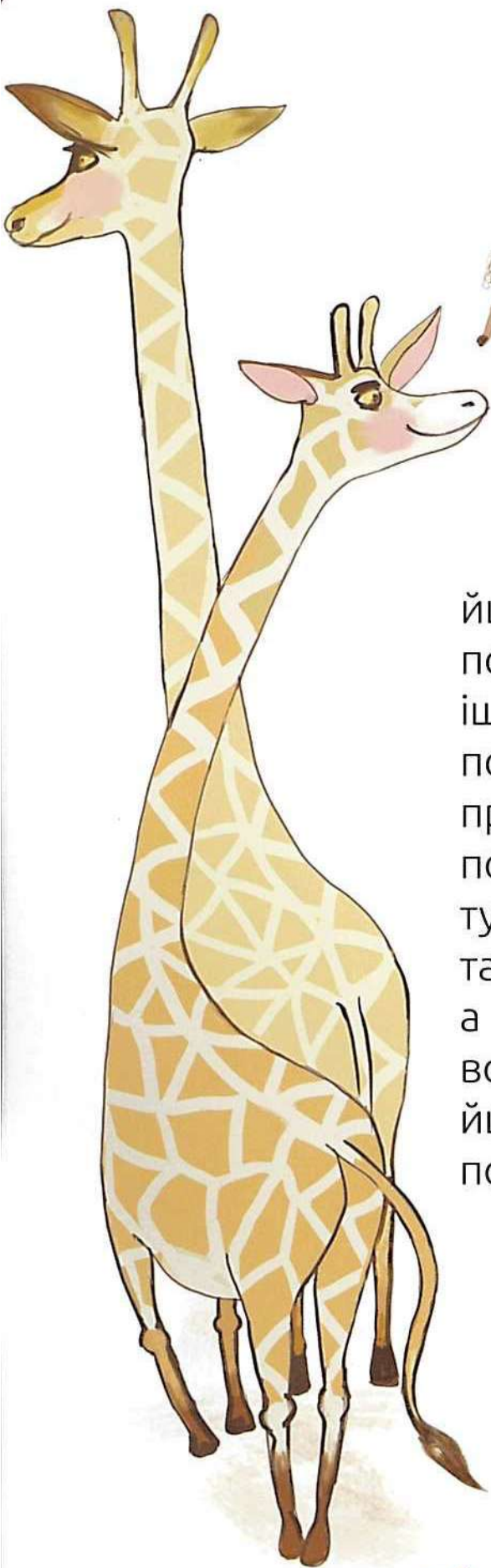
прокинулась кішка
чорна як смола
з правого крісла
в ліве перейшла

прокинувся пес
білий як папір
і утік надвір

бо всі звуки світу
у моїй кімнаті
гай гай гай гай!
зовсім всі звуки
гай гай гай гай!
в мене під столом!

АЙ-ГАЙ

БЕЗКІНЕЧНИК

йшли веселі ягнятка —
потоптали зернятка
ішли далі корівки —
потоптали долівки
пробігали жирафки —
потоптали карафки
тупу-тупу ногами
та й побігли до мами
а потому потому
всі вертались додому:
йшли веселі ягнятка —
потоптали зернятка...

Я жука-хруща зустріла,
жук летить, бо в нього крила.

Потім я шпака зустріла,
шпак летить, бо в нього крила.

Потім літака зустріла,
що летить, бо в нього крила.

Потім я й сама злетіла,
я лечу, бо в мене крила.

ЛІЧИЛКА

П'ятдесят
лисенят
йшли гуляти в сад.
Поки трошки заблудили —
сад украли крокодили
(також п'ятдесят).

Двадцять дві
вартові
вартували скарб.
Поки легко посварились,
потім ледве помирились —
краб поцупив скарб.

Десять ґав
між заплав
сто сховали балаклав
поміж вод і трав.

Так старанно заховали,
що й самі позабували,
хто куди поклав.

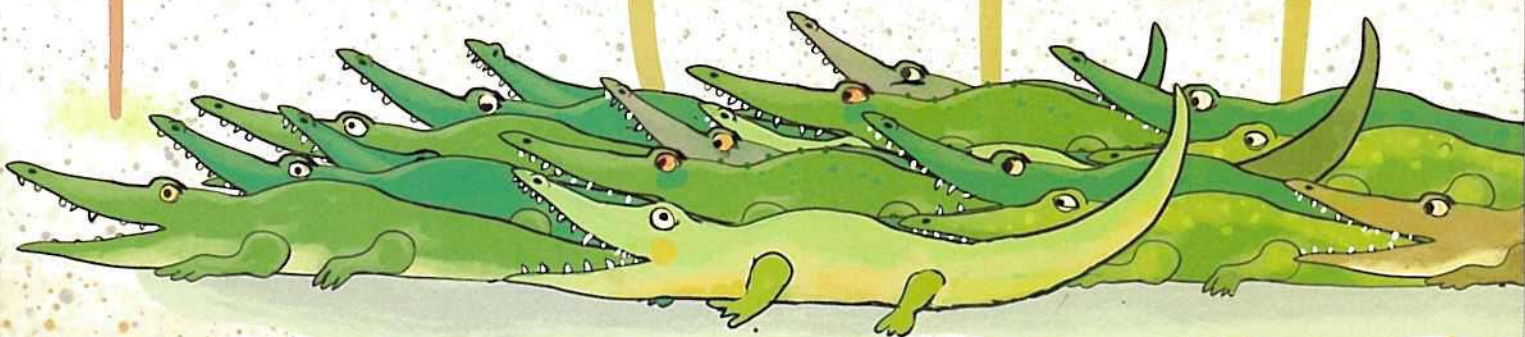
В двох хлоп'ят
тінь від п'ят
відхиляється назад,
де дровітня й склад.

Раптом: грук!
Що за звук?
По дровітні лізе жук!
Шість у нього рук.

Так п'ятами накивали,
що аж тінь повідривали.

З переляку: десять гуль,
два синці,
а тіні — нуль.

НЕПРАВИЛЬНА ЛІЧИЛКА

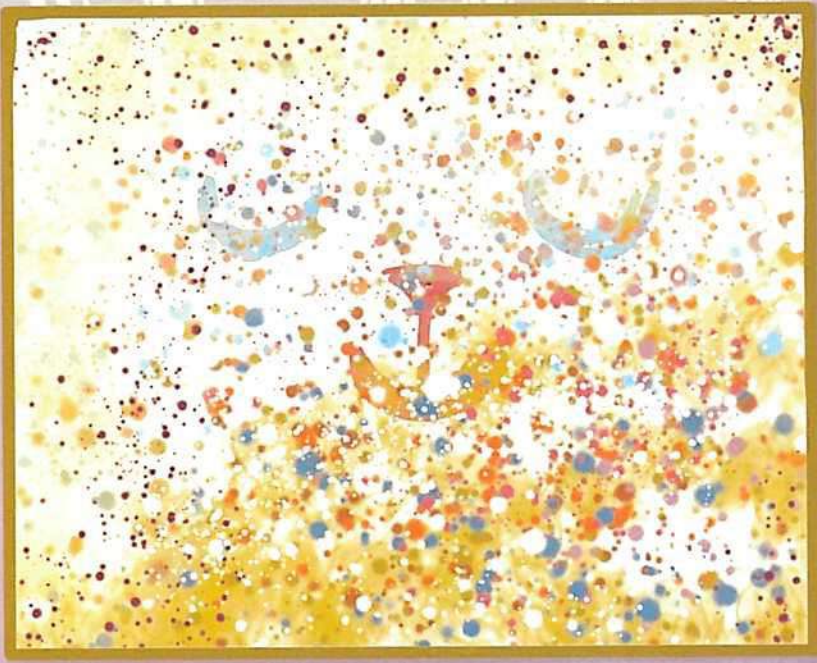
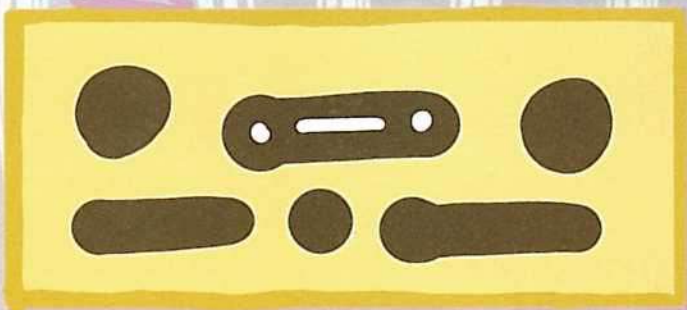
Три, два, один.
Якось маленький свин
кілька купив картин.

Шість, п'ять, чотири —
на картинах діри,
а також ляпки й пунктири.

Дев'ять, вісім, сім —
картини подобались всім.
У свина став гарний дім.

А якби свин ще й поприбирав,
якби ще й на флейті заграв —
свинів дім би палацом став!

УЗВАР

Варила Варочка узвар,
узвар пахтів, немов димар,
не видно стало Варку —
а видно тільки хмарку.
Окропу Варка долила,
і трохи хмарка підросла,
і вже аж парко Варці,
немов у мультиварці.

Коли сипнула Варка груш —
окріп скрутився, наче вуж,
а потім чхнув,
а потім зблід,
а потім вигнувся, як кіт,
а потім насварився,
а потім доварився.

ВИЛУПАТА ЛОПАТА

Вилупата лопата
копанку гризла,
на сусідів лопата
глипала грізно:
— Доки я тут гарую,
гнуся і пнуся —
ледацюги-сусіди
не дмуть у вуса!

Шланг застиг на осонні,
відра дрімають,
граблі сплять на газоні —
стиду не мають.
Кошик щоки округлив,
хрускає груші.
Морем повниться кухлик
в кухні на суші.

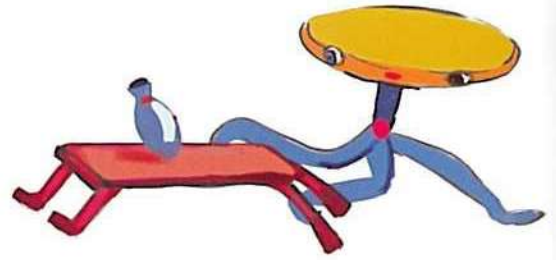
А коли я гукаю на допомогу —
з них немає нікого!

Деренчлива косарка
бурнула: «Жарко».
Стіл — кремезний хлопчина —
здвигнув плечима.

І якби не тепленька
біла людина,
вигризала б цю яму
я тут єдина!

ХИЖІ ЛИЖІ

Дуже злі і дуже хижі
скреготять зубами лижі.
А оскільки їх аж дві —
всі од страху ледь живі.
Зокрема велосипед
заховався під плед.
Дрижать ролики,
наче кролики.
Чорний кіт
з ляку зблід,
всі столи
утекли.

А чому це лижі — хижі?
Бо вони стирчать у хижі,
молодий марнують вік,
бо безсніжний вдався рік.

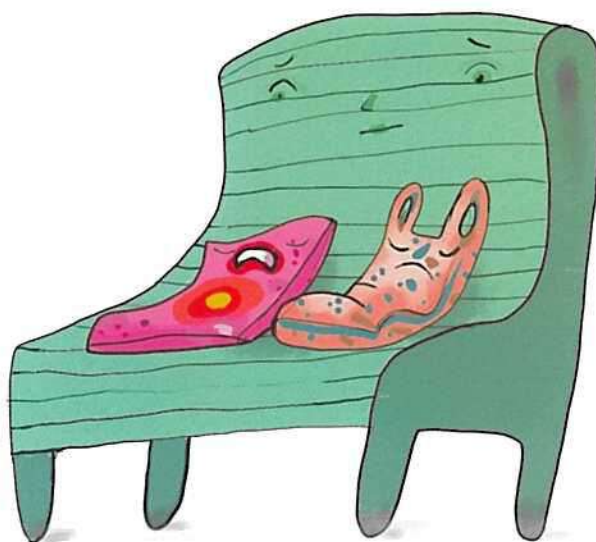

Проповзли,
немов вужі,
два пакетики-бомжі.

Їхній затишний смітник довго був,
та раптом зник.

— Казна-що, а не життя! —
пожалілося сміття.

Побурчало,
погуло
і на лавці спать лягло.

МИШКА

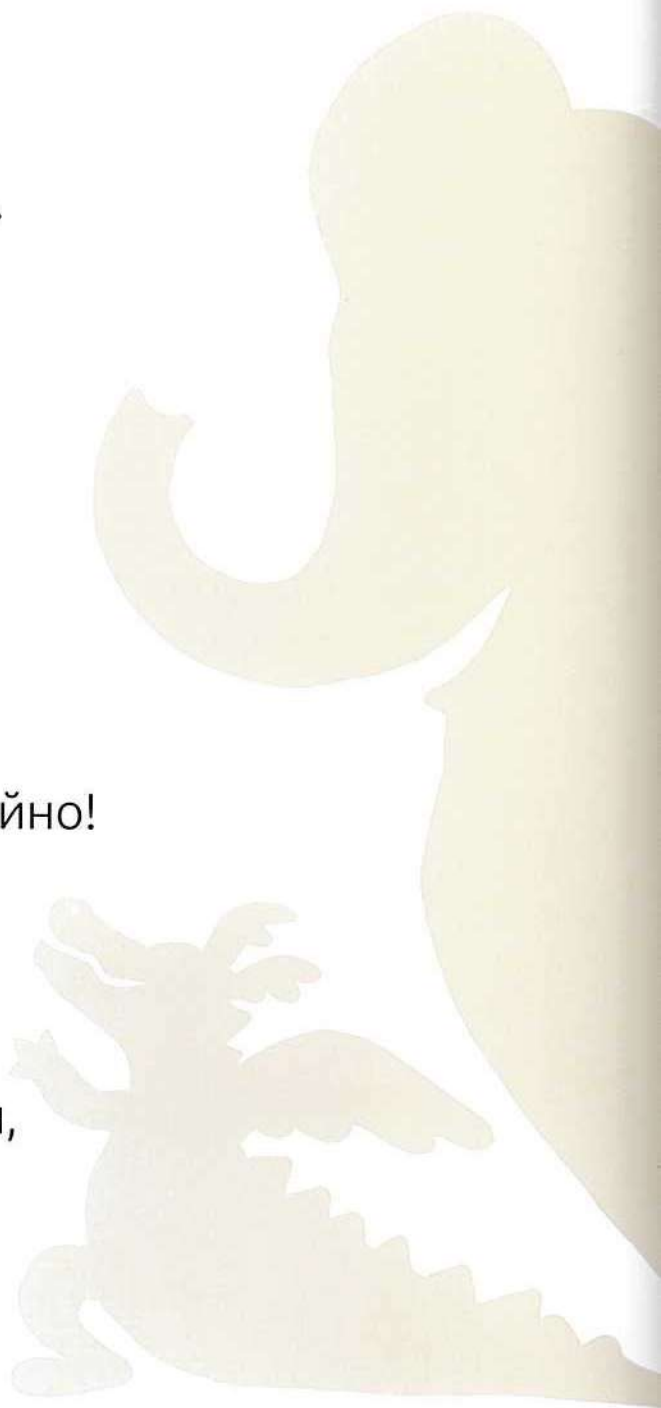
Завелася в домі мишка.
Шурхотить вона з-під ліжка.
Якщо мишка завелась —
то хоч з ліжка не вилазь.

Я кричу:
— Застряг у ліжку,
терміново кличте кішку,
як не кішку — то кота,
тут котяча смакота.

Киценько-о-о-о, врятуй негайно!

Киця ж мовила:
— Чекай-но.

Раптом там під ліжком слон,
кицькоїд,
або дракон,
чи вовчисько,
чи удав...

Ти хоч — хто там є — питав?

— Хтось! — виманюю, —
вилазь,
бо...

пожежа почалась!

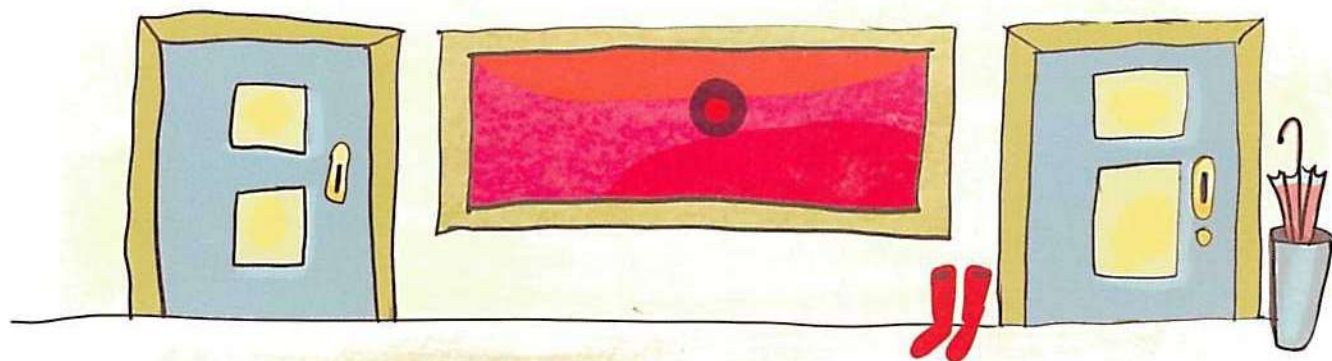
...і пахтить,
і курить,
скоро ліжко згорить!..

І тоді,
від пилу сірі,
повискакували звірі:

і вовчисько,
і дракон,
й кицькоїд,
і навіть слон,
і з удавом
камбала.

Ну... і мишка теж була.

КОРА І КОРИДА

Бігла Кора з коритом
в коридор на кориду,
бігла скоро з коритом,
бо коротка корида.
Поки Кора добігла —
на кориду не встигла.
Годі, Коро, журиться,
буде скоро кориця!
Пиріжки будуть скоро
із корицею, Коро!

Електромобіль по лісу
віз Алісу і валізу.

Каже він:

— По стежці лізу,
не пихчу,
везу валізу,
то угору,
то донизу,
то поблизу,
то по хмизу,

крізь сучки, калюжі й мох —
я працюю за сімох!

А всередині салону
віз валізу він червону.
На ній ручки, штучки, стрази
червоніли від образи:

— Коли я служила Лізі,
то жилося, як валізі:
то у Ніцці, то у Пізі,
то на ніч у Симеїзі,

а тепер колоди й мох —
я страждаю за сімох!

А Алісі добре в лісі,
все, що треба, — у валізі.
В неї хліб,
в неї сіль,
в неї електромобіль.

Їде собі та й сміється,
все їй радісним здається.

Їде собі через мох
та й співає за сімох!

ПРО РЕВУ

Тут повно ревучих дитинок
і зовсім немає хустинок.
Ревучим на всі голоси
немає чим втерти носи!

Тож тато біжить в супермаркет мерщій,
купує хустинки для носиків, щік,
для вух замазурячих,
пузів брудних,
щоб РЕВА в хустинки сховався — і зник.

Та поки наш тато хустинки приніс,
вже дім коливався від хвиль і від сліз,
*вже рибнився, рвався і бульки пускав,
вже дім називався не дім, а ріка.*

Тож тато, усе осягнувши сповна,
не гаючись мчить купувати човна.

*А дім коливається, рветься, реве,
а дім виривається й далі пливе...*
і РЕВА маліє, зникає, мов гном.

А тато вертається —
вже із човном.

Літературно-художнє видання
Мамчич Олеся
ЯК ПРАВИЛЬНО РЕВІТИ?
Для дошкільного та молодшого шкільного віку

R1083001У. Підписано до друку 10.08.2020.
Формат 64x100/8. Папір крейдований.
Гарнітура Ubuntu. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 8,30.

Ілюстрації *Марічки Трушковської*
Керівниця видавничих проєктів
«ВагаВooka» *Тетяна Стус*
Провідна редакторка видавничих проєктів
«ВагаВooka» *Юлія Підмогильна*
Макет, верстка *Анни Соцької*
Технічне редагування *Олени Румянцевої*

ТОВ Видавництво «Ранок»,
вул. Кибальчича, 27, к. 135, Харків, 61071.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 5215 від 22.09.2016.

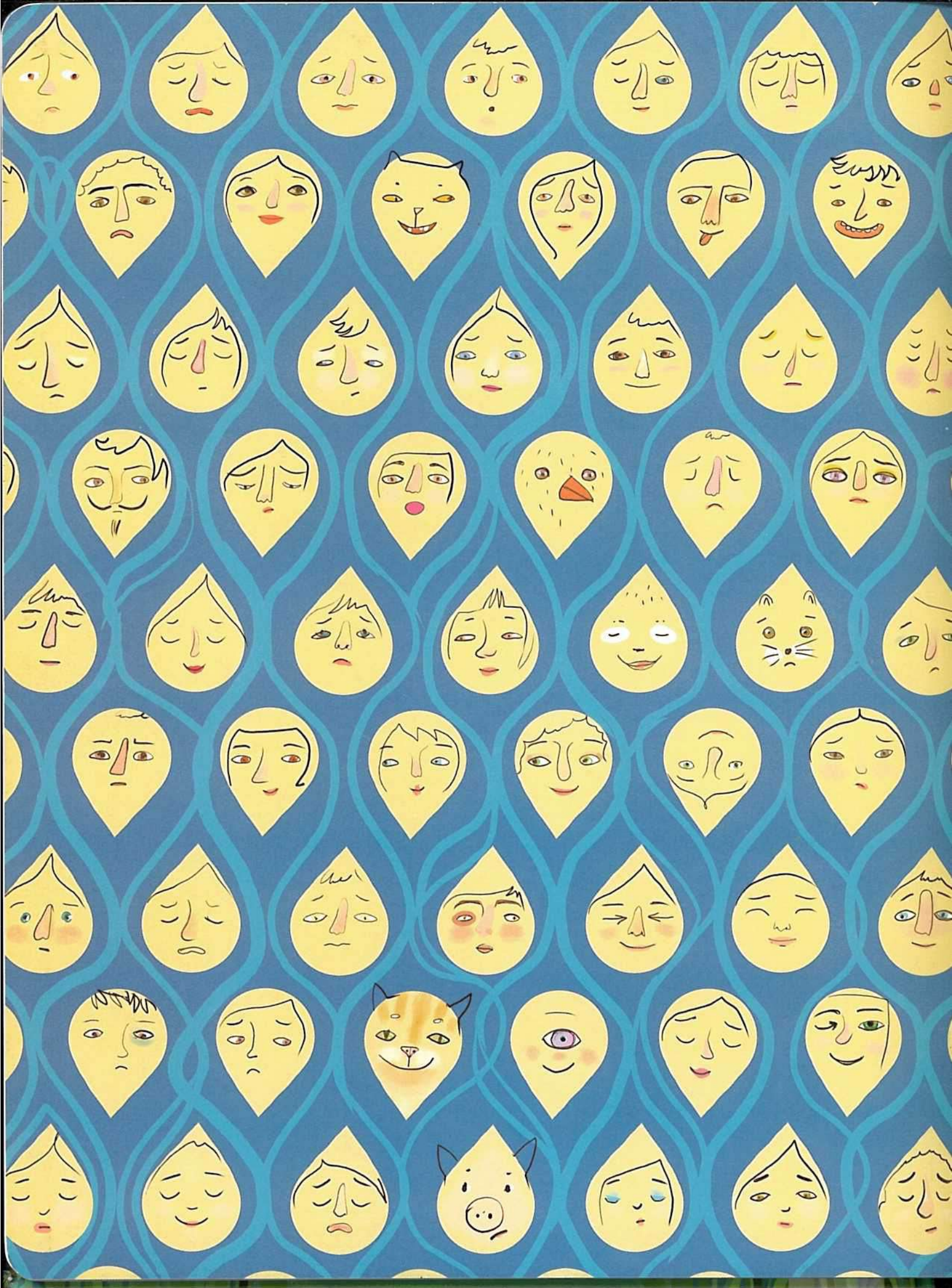
Для листів: вул. Космічна, 21а, Харків, 61145;
e-mail: office@ranok.com.ua
Тел./факс: (057) 719-58-67.

З питань реалізації звертатися:
Харків, тел.: (057) 727-70-77;
e-mail: deti@ranok.com.ua

ISBN 978-617-09-6287-4

© Мамчич О., текст, 2020
© Трушковська М., іл., 2020
© ТОВ Видавництво «Ранок», 2020

Часом неабияк корисно читати... інструкції.

Олеся Мамчич у збірці поезій для дітей дає цілий перелік порад, як правильно ревіти.

А ще розповідає, що робити, коли в домі завелася мишка, як відлякати всі страхіття світу та де дістати козинаки. Героями віршів Олесі є мудрі кроти, вилупата лопата, хижі лижі, хамелеон, пакетики, летючий віслучок, валіза...

Тексти авторки сповнені незвичайних рим, порівнянь, словесних каламбурів, тому неодмінно розважать як дітей, так і дорослих.

3+

Книжки, які роблять
дітей щасливими
www.ranok.com.ua

 @ranok.ua
 @ranokcomua

BARABOOKA